

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 82/2012
28.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Ђ. и др, због кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 2. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 705/12 од 01.10.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1802/11 од 05.10.2011. године, у седници већа одржаној 28.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 705/12 од 01.10.2012. године као основан и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1802/11 од 05.10.2011. године повређена одредба члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП, у корист окр. Д.Ђ., окр. Р.Ђ. и окр. М.Л.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Сомбору К. 144/10 од 13.10.2010. године оглашени су кривим због кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 2. у вези члана 30. и 33. КЗ и осуђени и то окр. Д.Ђ. на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, а окр. Р.Ђ. на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Истом пресудом окр. М.Л. оглашен је кривим због кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 2. у вези члана 30. и 35. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених Р.Ђ. и М.Л., Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1802/11 од 05.10.2011. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1802/11 од 05.10.2011. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 705/12 од 01.10.2012. године због повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљених.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца, бранилаца окривљених, адв. И.Д., адв. М.Б. и адв. Ж.Г. и окривљених М.Л. и Р.Ђ., док окр. Д.Ђ. позив није могао бити уручен на адреси у списима. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости наводи да је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1802/11 од 05.10.2011. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП, у корист окривљених Д.Ђ., Р.Ђ. и М.Л.

Из списка предмета се утврђује да су против пресуде Вишег суда у Сомбору К. 144/10 од 13.10.2010. године жалбе благовремено изјавили браниоци окривљених Р.Ђ. и М.Л., из свих жалбених разлога и Више јавно тужилаштво у Сомбору, у односу на сву тројицу окривљених због одлуке о кривичној санкцији. Жалба Вишег јавног тужиоца у Сомбору предата је непосредно Вишем суду у Сомбору дана 01.11.2010. године што је утврђено из пријемног печата Вишег суда у Сомбору.

Другостепени суд је, међутим, у жалбеном поступку одлучио само о жалбама бранилаца окривљених, док о жалби јавног тужиоца није уопште одлучивао.

Према одредби члана 385. став 3. ЗКП, о свим жалбама изјављеним против исте пресуде, другостепени суд одлучује једном одлуком, па како Апелациони суд у Новом Саду није поступио сходно наведеној одредби, то је повредио процесне одредбе у жалбеном поступку и то у корист окривљених, јер о жалби јавног тужиоца изјављеној због одлуке о кривичној санкцији, није одлучио. Налазећи, стога, да је другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд је утврдио да је том пресудом повређен закон у корист окривљених, не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 425. став 2. ЗКП, одлучио је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.